

ה"ת 38006/08/22 - משטרת ישראל - ימ"ר חוף רשות המסים נגד ג'ורג' אליאס, חנין אליאס

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 38006-08-22 משטרת ישראל - ימ"ר חוף נ' אליאס ואח'
:

לפני	כבוד השופט אחסאן חלבי
מבקשים	משטרת ישראל - ימ"ר חוף רשות המסים
נגד	
משיבים	1. ג'ורג' אליאס 2. חנין אליאס

החלטה

לפניי בקשת המבקשות, משטרת ישראל - ימ"ר חוף ורשות המסים, להורות על הארכת החזקת תפוסים, ברישום ובעין, לתקופה נוספת בת 180 ימים, שמניינה מיום 30.9.2023.

רקע

1. נגד המשיבים מתנהלת חקירה בגין חשדות שונים, ואשר פורט בבקשה, שבמסגרתה נתפסו בתחילת שנת 2022 תפוסים רבים.
2. בית המשפט נדרש לסוגיית החזקת התפוסים הללו בהחלטות קודמות, אשר תובאנה להלן למען הצגת התמונה במלואה.

הבקשה הראשונה

א. ביום 17.8.2022 הוגשה **הבקשה הראשונה** להארכת תוקף החזקת התפוסים בבית משפט השלום בעכו, במעמד צד אחד, ובית המשפט נעתר לבקשה. **במקביל**, הוגשה ביום 14.9.2022 **בקשה נוספת** להארכת תוקף החזקת התפוסים לבית משפט זה, אולם לאחר שהתברר במהלך הדיון בבקשה כי כבר ניתנה החלטה בבקשה דומה בבית משפט השלום בעכו, הוריתי על מחיקת הבקשה.

ב. לאחר מכן, נפתחו שני הליכים: האחד, בקשה של המבקשות לבית משפט השלום בעכו **לעיון חוזר** בהחלטתו שתכליתה מתן אפשרות למשיבים להתייחס לבקשה; והשני, **ערר** המשיבים לבית המשפט
עמוד 1

המחוזי נגד החלטת בית המשפט בעכו שניתנה במעמד צד אחד. על אף שנקבע דיון בבקשה לעיון חוזר בבית משפט השלום בעכו, עמדו המשיבים על קיום הדיון בערר ובמסגרת החלטתו קבע בית המשפט המחוזי, על דעת הצדדים, כי הדיון יוחזר לערכאה קמא אך יישמע לפני בית משפט זה, מבלי שיש בכך בכדי לבטל את ההחלטה על הארכת תוקף החזקת התפוסים.

ג. בהתאם לקביעת בית המשפט המחוזי, התקיים הדיון לפני ולאחר שקבעתי כי המסגרת הדיונית היא בקשה לעיון חוזר בהחלטה שניתנה במעמד צד אחד בבית משפט השלום בעכו, הוריתי על המשך הארכת התפוסים, אך תוך קביעת מגבלת זמן, בהתאם להלכה, כך שהחזקת התפוסים הוארכה למשך 180 ימים שמנינם מיום 21.8.2022 שהוא מועד סיום תוקף התפיסה הראשונית על פי חוק. בהתאם לכך, המבקשת הייתה רשאית להחזיק בתפוסים עד לאמצע חודש פברואר 2023.

הבקשה השנייה

ד. ביום 6.3.2023, ולאחר שפג תוקף ההחלטה להחזקת התפוסים, הגישו המשיבים בקשה לשחרור כלל התפוסים משאינם מוחזקים כדן. רק במסגרת התגובה לבקשה זו, הועלתה **הבקשה השנייה** להארכת תוקף החזקת התפוסים לפרק זמן נוסף בן 180 ימים. בסופו של יום, הדיון לגוף הבקשות התקיים ביום 16.4.2023, לאחר מספר דחיות לבקשות הצדדים, אולם גם לאחר הדיון נדרשו התייחסויות שונות, ובהמשך נדרש עיון בדוחות הסודיים וחומרי החקירה, וההחלטה לגוף הבקשה השנייה להארכת תוקף החזקת התפוסים ניתנה ביום 16.5.2023.

ה. בהחלטה מיום 16.5.2023 ניתנה אורכה להחזקת התפוסים עד ליום 29.6.2023 אך זאת תוך הבעת מורת רוח, כפי שפורט בהחלטה. במסגרת אותה החלטה ציינתי כי ככל שתוגש בקשה נוספת להארכת תוקף החזקת התפוסים, על המבקשות לעמוד בדרישות שצוינו והן: (א) הצגת הערכה מפורטת לגבי היקף העבירות המיוחסות; (ב) הצגת הערכה לגבי התפוסים ושווים; (ג) פירוט על התקדמות החקירה וצפי התמשכותה.

הבקשה השלישית

ו. **הבקשה השלישית** להארכת תוקף החזקת התפוסים הוגשה ביום 27.6.2023, דהיינו יומיים בלבד טרם פקיעת תוקף החזקת התפוסים בהתאם להחלטה הקודמת. במסגרת בקשה זו עתרו המבקשות להארכת תוקף החזקת התפוסים לתקופה בת 180 ימים נוספים.

ז. בהיעדרי, ניתנה ביום 28.6.2023 החלטה על ידי כב' השופט קאופמן שלפיה על המשיבים ליתן תגובה לבקשה תוך שבעה ימים, ולאחר מכן תובא הבקשה עם התגובה לפניי. בבקשת המבקשות (שהוגשה תוך תיקון קל) ניתנה החלטה נוספת ביום 29.6.2023 על ידי כב' השופטת פיקוס-בוגדנוב שגם לפיה היה על המשיבים ליתן תגובה לבקשה תוך שבעה ימים, ולאחר מכן יועבר התיק לפניי. בשתי החלטות ביניים אלו לא ניתנה כל הוראה במעמד צד אחד על הארכת הצו להחזקת התפוסים.

ח. תגובת המשיבים נמסרה ביום 4.7.2023, והתיק הובא להחלטתי עם תגובה זו ביום 6.7.2023. בהחלטה בפתקית הבעתי את מורת רוחי מכך שהמבקשות הגישו את הבקשה יומיים בלבד טרם פקיעת התוקף להחזקת התפוסים וכן תוך התעלמות מחלקים בהחלטתי שקדמה לכך, שעליה לא השיגו לפני בית המשפט המחוזי. ציינתי כי לאחר שניתנו החלטות עמיתי שלא הורו על הארכת תוקף החזקת התפוסים במעמד צד אחד ועד לדיון בבקשה, לא סברתי כי יש מקום ליתן החלטה שונה בעניין זה. בהתאם, נקבע דיון בבקשה למועד המוקדם ביותר והוא 11.7.2023. בהחלטתי ציינתי בצורה מפורשת כי ההחלטה אינה מאריכה את המועד להחזקת התפוסים במעמד צד אחד.

ט. ביום 6.7.2023 נמסרה הודעה מטעם המבקשות ובה הופנה בית המשפט להחלטת בית המשפט המחוזי בהליך אחר (ע"ח 39398-04-23) שבה נקבע כי עצם קביעת מועד לדיון משמעה שבית המשפט מורה, הלכה למעשה, כי המועד להחזקת התפוסים הוארך עד קיום הדיון. בהחלטה קצרה הבהרתי כי במקרה דנן לא ניתנה החלטה פוזיטיבית להארכת המועד להחזקת התפוסים וכי זהו המצב מבחינת הדיון.

י. על החלטה אחרונה זו, שנוגעת לסוגיית הארכת תוקף החזקת התפוסים עד לדיון בבקשה גופה, הוגש **ערר** לבית המשפט המחוזי. במסגרת החלטת ביניים שבה נדרשו המשיבים למסור תגובה לערר, נכתבו על ידי בית המשפט המחוזי הדברים הבאים: "עיון בתיק בית משפט קמא מלמד שהמבקשת, על דרך הכלל, מגישה בקשות להארכת אחזקת תפוס, כמעט ברגע האחרון באופן שמשבש לכל את לוחות הזמנים. היה למבקשת די והותר זמן להגיש הבקשות מבעוד מועד, שעה שנטען על ידה שיש חשיבות לאחזקת התפוסים. לא נמצא לנכון ליתן יד להתנהלות כזו של המבקשת ולהיעתר לבקשה במעמד צד אחד ובכך לפגוע בזכותו הדיונית והקניינית. ככל שהבקשה הייתה מוגשת מבעוד מועד היה נחסך הערר ונשמרות זכויות המשיבים". דיון בערר נקבע ליום 17.7.2023, אך נוכח כך שהדיון לגוף הבקשה שלפני התקיים כמתוכנן ביום 11.7.2023, נמסרה הודעה על חזרה מהערר והוא נמחק.

יא. ביום 11.7.2023 התקיים הדיון לגוף הבקשה השלישית להארכת תוקף החזקת התפוסים. לאחר עיון ובדיקה, ניתנה ההחלטה בבקשה זו ביום 13.7.2023, ובה הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים "לגביהם הוצג דוח שמאות", שעה שלא הוצג דוח שמאות לכלל התפוסים שלגביהם נדרש הדבר, וזאת לצד "תפוסים מוחשיים אחרים", והכל עד ליום 30.9.2023.

יב. בכל הנוגע לטעמים שעמדו בבסיס החלטתי, ציינתי, בין היתר, כי המבקשות לא קיימו את הדרישות שצוינו בהחלטה שקדמה לכך. באשר להערכה היקף העבירות ציינתי כי המבקשות נסמכו "... בעיקרו של דבר על הערכת כלל התנועות הכספיות שהיו בנש"פ לאורך שנים להערכת שווי העבירות מתוקף הטענה שפתיחת הנש"פ על שם המשיבה, ולא על שם המשיב שהיה מנוע מכך, במרמה, צובעת את כלל התנועות הכספיות באי חוקיות", והוספתי כי "ספק רב אם הערכה זו היא שתקבל ביטוי בכתב האישום, ככל שיוגש כתב האישום, אולם איני נדרש להכריע בדבר". באשר להערכת שווי הנכסים ציינתי כי דרישה זו קוימה באופן חלקי בלבד, וכן בכל הנוגע להצגת התקדמות החקירה וצורכי החקירה

העתידיים ציינתי כי לא הוצגה תכנית חקירה ופעולות לביצוע במסגרת הדוח הסודי, וכי דוח ההשלמות האחרון שבידי המבקשות היה מחודש מאי 2023 שלא כלל פעולות רבות. עוד ציינתי את העובדה שהמבקשות הגישו את הבקשה ברגע האחרון ולאור זאת נוצר מצב שבו התפוסים היו מוחזקים שלא בגיבוי הוראה שיפוטית. לאור אלו, ניתנה החלטתי לגבי חלק מהתפוסים, כאמור, ולפרק זמן קצר, כמענה מידתי והולם לנסיבות שפורטו.

יג. על החלטה זו הוגש **ערר** לבית המשפט המחוזי וכן בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה, ובו ביום ניתנה החלטה לקביעת מועד דיון, תוך מתן הוראות שונות, ובה ניתן עיכוב ביצוע עד לדיון בבקשה. במסגרת הדיון בערר, ולאחר שמיעת טיעוני המבקשות, הוצע על ידי בית המשפט כי "... המצב יישאר על כנו, קרי- יישאר עיכוב הביצוע עד ליום 30.9.2023, בכל הקשור לנכסי המקרקעין ששחררו. ככל שתוגש בקשה ע"י המבקשת להאריך תוקף התפוסים, יתקיים דיון בנושא הארכת התפיסה, לרבות בכל הקשור בנכסי המקרקעין שהורה על שחרורם. ככל שלא תוגש בקשה, הנכסים יהיו משוחררים". באי-כוח הצדדים הסכימו להצעה, עיכוב ביצוע ההחלטה נשאר על כנו עד ליום 30.9.2023, והערר נמחק.

הבקשה הנוכחית

3. ביום 21.9.2023 הוגשה הבקשה הנוכחית, הרביעית במספר, להארכת תוקף החזקת התפוסים.

4. המבקשות טענו בבקשה, ובכל הנוגע לחשד, כי המשיבים, שהיו זוג נשוי בעבר, קשרו קשר לביצוע עבירות מרמה שנועדו להסוות פעילות לא חוקית, תוך הצגת מצג שווא שלאורו ניתן אישור להפעלת עסק למתן שירות פיננסי שנקרא "חץ השקעות ונכסים", על שם המשיבה, כאשר המשיב היה מנוע מקבלת רישיון מאת רשות שוק ההון היות והיה "מוגבל חמור". נטען כי המשיב היה המנהל, הבעלים והמחליט הבלעדי בעסק זה בפועל, על אף העובדה שהדבר נאסר עליו, וכי פתיחת העסק על שם המשיבה הייתה במרמה, וכך גם הפעילות אל מול חשבון הבנק של העסק. כמו כן, נטען כי ממצאי החקירה מצביעים על עבירות בסך של מאות מיליוני ₪ ועד לסך של 3 מיליארד ₪.

5. הבקשה הפנתה להחלטות שונות שבהן נקבע כי מתקיימת התשתית הראייתית הנדרשת להארכת תוקף החזקת התפוסים, וכי באשר להיקף העבירות קיימת גם קביעה שמדובר בהיקף של עשרות מיליוני שקלים ואף יותר. בהקשר זה נאמר כי "לשיטת המבקשות עקרון '**כתם הדיו'** חל במקרה זה, דהיינו הלבנת הון שנגזרת מערבוב של רכוש כשר ברכוש אסור, אשר מכתים את כל הרכוש כולל הרכוש 'הכשר' ומאפשר גם את תפיסתו" (ההדגשה במקור).

6. עוד צוין בבקשה כי באשר לרוב התפוסים, שהם נכסי נדל"ן, מדובר בתפיסה ברישום בלבד, שפגיעתה במשיבים היא מינימלית, ובכל הנוגע להתמשכות החקירה הרי שמדובר בחקירה מורכבת וכי ההתמשכות היא אינהרנטית לתיקים כלכליים רחבי היקף.

7. המבקשות שבו על הטענה שלפיה על המשיבים להגיש תצהירים ומסמכים תומכים שכן "מרבית התפוסים רשומים בהערת אזהרה ולא ברור מה מעמדם בנכסי נדל"ן אלו", כאשר טענה זו זכתה להתייחסות בהחלטות קודמות, ונראה כי היה מקום לזנוח אותה.
8. מספר ימים לאחר הגשת הבקשה, הורתה כבוד השופטת פרסון, בהחלטת ביניים, על צירוף עמדת המשיבים, והורתה על העברת התיק לעיוני וכן על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד למתן החלטה לגוף הבקשה.
9. בא-כוח המשיבים מסר את תגובתו לבקשה ובה התנגד להארכת תוקף החזקת התפוסים. בתגובה צוינו הטעמים הבאים: הבקשה הוגשה בניגוד לדין; הבקשה הוגשה ללא פירוט היקף העבירות וללא הערכה עדכנית של שווי התפוסים; אין צפי לסיום החקירה גם בחלוף שנתיים מתחילתה; החשד אשר מתברר בחקירה זו נחקר כבר בתיק פל"א 192702/18 ונסגר בהחלטת הפרקליטות; החקירה היא בגדר מסע דיג כושל, תוך מחזור החקירה הקודמת, וגם תוך אי סדר בבקשות עצמן.
10. לאחר קבלת התגובה, נקבע דיון לתחילת חודש אוקטובר, אולם נוכח מצב החירום שהוכרז לאחר המתקפה האכזרית של ארגוני הטרור על מדינת ישראל ותושביה והמלחמה מאז, נדחה הדיון מעת לעת, תוך שבית המשפט הציע לצדדים שוב ושוב לבוא בדברים ביניהם לשם גיבוש הסכמות.
11. טרם הדיון שנקבע, העביר בא-כוח המשיבים הודעה לבית המשפט שבה לצד בקשה מסוימת, הפנה להכרעת דין שניתנה על ידי סגן נשיא בית המשפט המחוזי בחיפה, כבוד השופט סוקול במסגרת ת"פ (מח' חיפה) 25156-06-18 **מדינת ישראל נ' קרטה ואח'** (8.11.2023) לאור הדמיון בין אותו מקרה לבין החשד שעולה נגד המשיבים.

טיעוני באי-כוח הצדדים במהלך הדיון

12. הדיון לגוף הבקשה התקיים ביום 11.12.2023. בא-כוח המבקשות חזר על הבקשה והציג לעיון בית המשפט בלבד דוח סודי (במ/1). יאמר מיד כי **הדוח הסודי** התייחס לפעולות החקירה וממצאיהן מאז הדיון האחרון, ולא התייחס לדוחות הקודמים שהוגשו, ובסופו פורטו מספר פעולות שהיחידה החוקרת מבקשת לבצע. כמו כן, הציג בא-כוח המבקשות **דוח השלמות** מטעם המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה מיום 11.12.2023 (במ/2) ואשר אף הוא כולל מספר מועט של פעולות שהיחידה החוקרת נדרשה לבצע.
13. מסמך נוסף שהציג בא-כוח המבקשות נוגע להערכת שווי התפוסים ואשר כלל טבלה עם הערכות השווי השונות וכן דוחות שמאות (במ/3). המסמך הועבר רק במעמד הדיון לעיון בא-כוח המשיבים, לאחר שבא-כוח המבקשות הסכים לעשות כן. יאמר כי בא-כוח המבקשות טען כי "הושלם חלקו של החוסר" בהערכת שווי התפוסים, אולם בחינת הטבלה מלמדת כי לרשימה הקודמת שלגביה היו הערכות שווי בדיון הקודם, התווספו **שני תפוסים בלבד** והם: חלקה 147 בגוש 18017 בעכו והבניין בחלקות 70 ו-72 בגוש 19609

בכאבול (הערכות אלו צוינו גם במסגרת ההודעה שנמסרה לדרישת בית המשפט המחוזי מהמבקשות בערר האחרון לפירוט הנכסים לגביהם ניתנה הארכה והנכסים לגביהם לא ניתנה הארכה). למען הסדר הטוב יצוין כי למסמכים בנוגע להערכות השווי צורפה הודעת דוא"ל לגבי קושי בהערכת עוד **תפוס אחד בלבד** והוא חלקה 28 בגוש 18545, ואין כל התייחסות ליתר התפוסים שלא הוערכו גם לקראת הדיון בבקשה הנוכחית (למעט התפוס בחלקה 59 גוש 18535 שלגביו נאמר שהוא הוחזר לבעלים וכי אינו חלק מהבקשה הנוכחית).

14. במעמד הדיון הוצג לעיוני מסמך נוסף (במ/4) שהוביל לביצוע פעולות חקירה מסוימות, ומסמך זה הוחזר לבא-כוח המבקשות. כמו כן, לאחר הדיון הגישו המבקשות בקשה להצגת חומר נוסף לעיון בית המשפט בלבד, ולאחר קבלת התייחסות המשיבים, הוריתי על הצגת חומר זה במעטפה סגורה, והוא התקבל וסומן על ידי לאחר העיון בו (במ/9-במ/17).

15. מסמכים נוספים שהוצגו על ידי בא-כוח המבקשות הם חוזרים מרשות שוק ההון (במ/5-במ/6) וכן הכרזה על היות המשיב מוגבל בתקופה הרלוונטית לחקירה (במ/7), בתמיכה לטיעונים שעלו בבקשה ואשר עמדו בבסיס החשדות.

16. בא-כוח המבקשות הפנה לבקשה ולטעמיה ועתר להארכת תוקף החזקת התפוסים.

17. בא-כוח המשיבים טען כי מדובר בחקירה ממוחזרת לחקירה ישנה שלגביה כבר ניתנה הוראה על סגירת התיק ביום 1.3.2020, ואף הפנה לחומרים מתיק חקירה זה (מש/1 - מש/2) וטען כי משרד האוצר לא ראה לנכון לבטל את הרישיון לעסק שעל שם המשיבה לאחר חקירה זו. בא-כוח המשיבים טען להתמשכות החקירה ולהתנהלות המבקשות ושגיאותיהן.

18. בא-כוח המשיבים הפנה להכרעת הדין שצירף עובר לדיון, וטען כי ההכרעה שם לגבי עבירות הלבנת ההון משליכות על ההליכים במסגרת החקירה הנוכחית ועל הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים, בפרט לאור התמשכות החקירה וקיומה של חקירה קודמת בחשדות דומים.

19. בא-כוח המבקשות טען בתגובה כי הכרעת הדין שניתנה בבית המשפט המחוזי אינה בגדר פסק דין חלוט, וכי תפיסת המבקשות היא כי המרמה ומצג השווא שהובילו לקבלת רישיון עסק שנותן שירות פיננסי על שם המשיבה, כאשר המשיב הוא המוציא והמביא בעסק זה, צובעת את כל תנועת הכספים ככספים אסורים וכי מדובר בהלבנת הון. לשאלת בית המשפט נאמר כי מעבר לטענה הכללית קיים החשד לגבי קניית הנכסים ברומניה בכספים אסורים. בעניין אחר, נאמר כי כבר נקבע על ידי בית המשפט שלא מדובר בחקירה ממוחזרת.

20. גם בקשה זו נבחנה לאור הפסיקה שלפיה על בית המשפט, בדונו בבקשה להארכת תוקף החזקת תפוסים, לבדוק האם המשך ההחזקה משרת תכלית שמשתלבת עם מקור הסמכות לתפיסה והאם ניתן לשחרר את התפוסים, והכל לשם השגת איזון בין תכלית התפיסה לבין זכות הקניין של הפרט שעודנו נהנה מחזקת החפות (בש"פ 6866/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2), 464 (22.5.2000); בש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.3.2006); בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [פורסם בנבו] (31.10.2007); ובש"פ 7992/22 **נורי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.3.2023)).

21. לאור טענות שעלו מטעם המבקשות באשר למסלול בו נידונה הבקשה, יצוין כי בית המשפט העליון קבע כי ישנם שני מסלולים "לשמירת רכוש לשם חילוטו העתידי, אף טרם הגשת כתב אישום", האחד קבוע בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") שאליה מפנה חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, והשני קבוע בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי") (ראו את: בש"פ 3190/14 **שמעון נ' משטרת ישראל** [פורסם בנבו] (25.06.2014); רע"פ 6002/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.10.2016); בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** [פורסם בנבו] (15.03.2017)).

22. הבחירה בין המסלולים אינה בחירה שרירותית מפני שעל המדינה לבחור במסלול שפגיעתו בזכויות פחותה (דנ"פ 3384/09 **אברם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.07.2009)). ברם, הבחירה במסלול שלפי פקודת סדר הדין הפלילי כמו במקרה דנן, היא בחירה סבירה משנקבע כי:

"... סעיף 136(ב) לפקודת הסמים מאפשר צו חילוט ל- 90 ימים בלבד עד להגשת כתב אישום, מבלי שמופיע בפקודה מנגנון להארכה. מצב זה יוצר קושי יישומי ומהותי מובהק. ככל, חקירת הלבנת הון מסתעפת ומורכבת. כך נגזר מאופי העבירה. מכאן טענת המדינה לפיה תקופה של 90 יום קצרה מדי לצורך הגשת כתב אישום - יש בה ממש. אכן, דומה כי הכפפת המדינה לפעול אך במגבלת זמנים זו, תחת מסלול פקודת הסמים, עשויה להציבה דה-פקטו בפני שוקת שבורה במאבקה בהלבנת ההון. בהינתן האמור, נראה כי הלכה למעשה, אין עניין לנו במקרה בו על המדינה לבחור במסלול שפגיעתו פחותה מבין שני מסלולים הפתוחים בפניה. למעשה ניתן לומר כי בעוד במסלול האחד פתוח וישים, המסלול האחר עקר, אינו ישים ועלו להביא להותרת בלעו של גזלן בפיו" (עניין **ברוך** הנ"ל).

23. מובן כי הבקשה שלפניי הוגשה מכוח המסלול שלפי פקודת סדר הדין הפלילי מפני שרק לפי מסלול זה ניתן להגיש בקשה לגבי החזקת התפוסים בבית משפט **שלום**, ולשוב ולבקש את **הארכת תוקף** החזקתם, בשונה מהסדר שבפקודת הסמים המסוכנים.

24. בכל הנוגע לבסיס הראייתי הנדרש, הרי שצודקות המבקשות שכבר נקבע כי מתקיים חשד סביר, אולם קביעה זו לא מבטלת את הבחינה הנדרשת בכל שלב מחדש, כאשר לעתים יש להצביע גם על התחזקות של החשד הסביר. במקרה דנן, אינני סבור כי הקביעה לגבי החשד הסביר משתנה, אולם יש מקום להתייחס

לשאלת קיומו של חשד סביר, ברמה מספקת לשלב זה, לגבי **כל היקף העבירות** הנטען. כאמור לעיל, כבר בהחלטתי הקודמת הבעתי ספק אם ההיקף הנטען על ידי המבקשות, בצל טענתן כי כל תנועת הכספים מוכתמת, וכי כל הכספים הם כספים אסורים, הוא זה שיקבל ביטוי בכתב האישום ככל שיוגש, אולם כעת קיימת קביעה שיפוטית של בית המשפט המחוזי, אליה הפנה בא-כוח המשיבים, שמתייחסת לנסיבות דומות באופיין, ואשר קובעת כך:

"... העובדה שתעודת הרישום התקבלה בעקבות הגשת תצהיר כוזב אינה הופכת את כל פעילות עסק הנש"מ לפעילות ברכוש אסור במטרה להסתיר את מקור הרכוש האסור. ה'רכוש' שבו פעלו הנאשמים בעסק הוא 'רכוש' של הלקוחות שהפקידו אותו בעסק הנש"מ לשם ניכיון שיקים או קבלת אשראי. שום דבר בפעילות עסק הנש"מ לא נועד על מנת להסתיר את הרכוש. גם אם נניח כי הרכוש האסור הוא הכנסות החברה שהתקבלו כתוצאה מהפעלת עסק של נש"מ בהסתמך על בקשה כוזבת לרישום, אין בפעילות העסק כדי להצביע על כוונה להסתיר את מקורו של הרכוש האסור" (הכרעת דין שניתנה בת"פ (מח' חיפה) 25156-06-18 **מדינת ישראל נ' קרטה ואח'** (8.11.2023)).

25. גם בהליך שעניינו החזקת תפוסים מתקיימת מקבילית כוחות בין הבסיס הראייתי לבין היקף הרכוש שייתפס, כך שנקבע כי:

"במסגרת ההחלטה בדבר מתן צו זמני יש משמעות לעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת נגד הנאשם, במובן זה שתתקיים 'מקבילית כוחות' בין עוצמת הראיות לבין היקף הרכוש שייתפס. ככל שהתשתית הראייתית נגד הנאשם דלה יותר, **וככל שהמקרה מעלה שאלות פרשניות המפחיתות מן הסיכוי שהנאשם יורשע בסופו של הליך**, כך תפחת הנכונות להורות על תפיסתו של מלוא פוטנציאל החילוט - ולהיפך" (ע"פ 6352/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים** [פורסם בנבו] (8.4.2018), ההדגשה הוספה).

26. במקרה דנן אמנם הדגש אינו על דיות הראיות, אלא על השאלה הפרשנית לגבי היקף עבירות הלבנת ההון, וזאת בשים לב להכרעת דינו של בית המשפט המחוזי בנסיבות דומות. אכן, אין מדובר בהליך שהסתיים משלא ניתן גזר דין, ובוודאי שאינו בגדר פסק דין חלוט, אולם עדיין על בית המשפט לתת את דעתו לפסיקה המנחה של בית המשפט המחוזי, בבואו לבחון המשך תפיסה זמנית של נכסים, בעין וברישום, שעה שטרם הוגש כתב אישום נגד המשיבים. מטעם זה, על בית המשפט להתייחס בזירות לגבי טענת היקף העבירות שנסמכת על טענת המבקשות לגבי "כתם הדיו". עם זאת יצוין כי קיים חשד סביר לשימוש בכספים אסורים הן בכל הנוגע לרכישת נכסים ברומניה והן בכל הנוגע למידע הנוסף שהוצג לעיוני וסומן במ/4 וכן במ/9-17, שלגביו לא ניתן להרחיב את היריעה במסגרת החלטה זו.

27. לצד הטעם הנוגע לשאלת החשד הסביר באשר להיקף העבירות הנטען, הרי ששבתי ונתתי את דעתי למחדלן של המבקשות בהצגת הערכת שווי לגבי הנכסים התפוסים. היכן שפועלת המדינה לתפיסה זמנית של רכוש עליה "... להציג בפני בית המשפט עמדה ריאלית המבוססת על הפסיקה הנוהגת באשר להיקף

החילוט האפשרי בסופו של הליך... לאור עמדה זו יש לבחון האם הסכום שנתפס, בהשוואה להיקף החילוט האפשרי, עומד בדרישת המידתיות (ע"פ 5316/22 מדינת ישראל נ' פרנקו [פורסם בנבו] (10.11.2022)). אמנם החלטה זו לא התייחסה למסלול הארכת התפוסים בהתאם לפקודת סדר הדין הפלילי, אולם הגיונם של דברים זהה).

28. המבקשות הוסיפו לרשימת הערכת שווי התפוסים שני נכסים בלבד, ולא הוצג טעם מדוע יתר הנכסים לא הוערכו, כאשר היה עליהן לערוך שמאות לגבי התפוסים סמוך לאחר תפיסתם. מכל מקום, הערכת שווי התפוסים שכן הוערך שווים, עומדת על כתשעה מיליון ₪ אשר לצד הנכסים הממשיים יכולים להוות מענה מידתי לעבירות המיוחסות על פי החשד, וזאת בהינתן כל שנאמר לעיל בעניין זה.

29. עוד נתתי את דעתי לכך שהן צרכי החקירה של המבקשות והן צרכי החקירה שנדרשו מטעם המחלקה הכלכלית של פרקליטות המדינה אינם רבים, ומשכך חקירה זו יכולה לבוא לכלל סיום בחודשים הקרובים.

30. לאור כל המקובץ לעיל, ראיתי לנכון, באיזון הנדרש, להורות על הארכת תוקף החזקת התפוסים, ברישום, שניתנה לגביהם הערכת שווי מטעם המבקשות, לצד התפוסים הממשיים, כדלקמן:

א. סך של 452,614.72 ₪ מחשבון הנש"פ שתפוסים בחשבון המשטרה;

ב. סך של 22,278.80 ₪ שתפוסים בחשבון המשטרה;

ג. תיק ניירות הערך בחשבון 716-323323;

ד. חלקות 12-30, 32-35, 70-73 בגוש 16960;

ה. חלקות 60-64 בגוש 16959;

ו. בניין וחלקות 70 ו-72 בגוש 19609;

ז. חלקה 147 בגוש 18017.

31. התפיסה מוארכת עד ליום 20.3.2024.

32. ההחלטה תיכנס לתוקפה ביום 28.12.2023 בשעה 12:00.

33. ההחלטה תועבר לבאי-כוח הצדדים, שלהם תעמוד זכות ערר מיום מסירת ההחלטה.

34. המסמכים החסויים מטעם המבקשות יוחזרו על ידי המזכירות לבא-כוח המבקשות בלבד.

ניתנה היום, י' טבת תשפ"ד, 22 דצמבר 2023, בהעדר
הצדדים.